

Ράφτρα από το Σάντος της Βραζιλίας, αρκετά ενεργή στο αναρχοσυνδικαλιστικό κίνημα, όπως και κατά το κάλεσμα σε απεργία για την εργάσιμη ημέρα των 8 ωρών, που είχε τις απαρχές του στην αποβάθρα του Σάντος την περίοδο 1920-1921, μια απεργία στην οποία η ίδια με την αδελφή της Luzia και την Maria Rodrigues έπαιξαν σημαντικό ρόλο.

Αξιοποιώντας το γεγονός ότι εκείνη την εποχή οι γυναίκες απολάμβαναν έναν κάποιο σεβασμό από την αστυνομία, χρησιμοποίησε το σπίτι και εργαστήριο της ως τόπο συνάντησης για τους απεργούς και ως χώρο όπου οι πάντες μπορούσαν να προμηθευτούν προπαγανδιστικό υλικό για διανομή και μανιφέστα που απευθύνονταν στην εργατική τάξη του Σάντος και, γενικότερα, του πληθυσμού. Πολλοί άνθρωποι προσέφεραν προστασία, υποστήριξη και αλληλεγγύη στους απεργούς, ενώ οι

ιδιοκτήτες εστιατορίων (που ήταν σχεδόν όλοι Ισπανοί) τους έδιναν φαγητό δωρεάν.

Εναντίον αυτής της μεγάλης απεργίας το κράτος έστειλε το Πολεμικό Ναυτικό που αναπτύχθηκε στο λιμάνι του Σάντος, ενώ η Aurora Novoa Lozano έγινε ο άμεσος ταχυδρόμος και μεταφορέας των απεργών. Σημειώσεις, μηνύματα, μανιφέστα, ακόμα και "βόμβες" πέρασαν από τα δικά της χέρια.

Ωστόσο, η δραστηριότητά της δεν περιοριζόταν στην παροχή βοήθειας στους απεργούς και τη συμμετοχή στην ταξική πάλη. Ήταν επίσης μέλος της Ομάδας Κοινωνικού Δράματος, μιας θεατρικής ομάδας που συγκροτήθηκε από συνδικάτα και είχε ως έδρα της ένα οίκημα στην Avenida (Λεωφόρο) Ana Costa, στη διασταύρωση με την Avenida Rangel Pestana. Εκεί η ίδια διακρίθηκε ως ερασιτέχνης ηθοποιός αλλά με εξαιρετικό ταλέντο.

